

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1950-1951.

VERGADERING VAN 8 MAART 1951.

Verslag van de Commissie van Financiën belast met het onderzoek :

1° van het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Verdrag houdende unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht van werken van edel metaal tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, ondertekend de 18e Februari 1950, te 's-Gravenhage (1);

2° het wetsontwerp inzake accijnzen (2).

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1950-1951.

SÉANCE DU 8 MARS 1951.

Rapport de la Commission des Finances chargée d'examiner :

1° le projet de loi portant approbation de la Convention portant unification des droits d'accise et de la rétribution pour la garantie des ouvrages en métaux précieux entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, signée à La Haye le 18 février 1950 (1);

2° le projet de loi concernant les accises (2).

Aanwezig : de hh. VAN OVERBERGH, voorzitter; ADAM, ALLEWAERT, CLYNMANS, Baron de DORLODOT, de hh. DESMET (L.), DE SMET (P.), DOUTREPONT, LACROIX, RONSE, SCHOT, SERVAIS, VAN LAEYS, VAN LOENHOUT, VERMEYLEN, VOS en MULLIE, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

1° Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Verdrag houdende unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht van werken van edel metaal tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, ondertekend de 18^e Februari 1950, te 's-Gravenhage.

Vermeld wetsontwerp, houdende goedkeuring van de te 's-Gravenhage op 18 Februari 1950 ondertekende overeenkomst heeft aanleiding gegeven tot een lange bespreking.

(1) Zie :

Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

194 (Buitengewone zitting 1950) : Wetsontwerp;

205 (Zitting 1950-1951) : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

30 januari en 1 Februari 1951.

(2) Zie :

Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

178 (Zitting 1950-1951) : Wetsontwerp;

205 (Zitting 1950-1951) : Verslag;

220 en 222 (Zitting 1950-1951) : Amendementen.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

30 januari en 1 Februari 1951.

Gedr. Stuk van de Senaat :

142 (Zitting 1950-1951) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

MESDAMES, MESSIEURS,

1° *Projet de loi portant approbation de la Convention portant unification des droits d'accise et de la rétribution pour la garantie des ouvrages en métaux précieux entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, signée à La Haye le 18 février 1950.*

Le susdit projet de loi portant approbation de la Convention signée à La Haye le 18 février 1950 a donné lieu, au sein de votre Commission, à une large discussion.

(1) Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

194 (Session extraordinaire de 1950) : Projet de loi;

205 (Session de 1950-1951) : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :

30 janvier et 1er février 1951.

(2) Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

178 (Session de 1950-1951) : Projet de loi;

205 (Session de 1950-1951) : Rapport;

220 et 222 (Session de 1950-1951) : Amendements.

Annales de la Chambre des Représentants :

30 janvier et 1er février 1951.

Document du Sénat :

142 (Session de 1950-1951) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

Bij de aanvang van het onderzoek van het ontwerp, heeft de h. Minister van Financiën nadruk gelegd op het belang dat dient gehecht aan de goedkeuring van vermelde overeenkomst.

De unificatie van de accijnsrechten is weliswaar niet absoluut onontbeerlijk voor het verwezenlijken van een economische unie tussen de drie Benelux-landen. Nochtans is het van groot belang, met het oog op het vergemakkelijken van het goederenverkeer tussen de drie landen, dat naast de tolnie, de eenmaking van de accijnsrechten wordt verwezenlijkt. Dezelfde redenen zullen later pleiten voor de eenmaking van de overdrachtstaxen. Door de unificaties van de douanetarieven, van de accijnsrechten en van de overdrachtstaxen zouden het vrij verkeer van de goederen en het afschaffen van de grensbarelen mogelijk gemaakt worden.

De h. Minister heeft er op gewezen dat de overeenkomst talrijke producten raakt: koffie, benzol, azijnzuur en azijn, margarine en andere bereide vetten, lucifers en aansteektoestellen, druiven- en moutsuiker, mineraalwater en limonade, de accijns op het geslacht rundvee, zout, houtgeest en methylalcohol, sigarettenpapier, alcohol, bier, gegiste vruchtendranken en mousserende gegiste dranken, suiker, minerale olie en ten slotte platina-, gouden en zilveren werken.

Voor talrijke producten werden reeds uitvoeringsmaatregelen getroffen, en de wijzigingen van de accijnsrechten die in de overeenkomst worden voorzien zijn reeds van kracht geworden door de beslissingen die, per fracties, door de wetgevende macht genomen werden.

Nog hangend blijven het fiscaal regime van alcohol, bier, mineraalwater, suiker, tabak en de afschaffing van de accijns op sommige goederen. De wijzigingen van het fiscaal regime van de hoger-vermelde producten zullen het voorwerp uitmaken van het tweede wetsontwerp dat ter bespreking wordt gebracht.

De h. Minister wijst er op dat het voorbereiden van deze overeenkomst ver van gemakkelijk is geweest; uiteenlopende begrippen en uiteenlopende belangen komen tot uiting in de drie verschillende landen. In verschillende gevallen, heeft men zich verplicht gezien een vergelijk te zoeken. De accijns op de benzine was lager in Holland dan in België; de suiker was in Holland onderworpen aan een accijnsrecht dat 7 maal hoger was dan dit welk in België werd geheven; ook het bier betaalde in Holland meer accijns dan in België; daarentegen was de alcohol zwaarder getaxeerd in België; mineraalwater betaalde in Holland geen accijns. Het vraagstuk was dus vrij ingewikkeld. Van weerszijden moesten toegevingen gedaan worden.

De uitslag van die compromissen vindt men in de overeenkomst die thans ter bespreking ligt: verhoging in Holland van de accijns op de alcohol, verlaging in hetzelfde land van de verbruikstaxe op het bier.

Talrijke moeilijkheden moesten uit de weg worden geruimd om die uitslagen te verkrijgen; ook in de uitvoering van de overeenkomst zal men nog op talrijke moeilijkheden stuiten.

Le Ministre des Finances a rappelé, aux débuts de l'examen du projet, combien il était opportun de ratifier la susdite convention.

Sans doute, il n'est pas essentiel d'unifier les droits d'accise pour réaliser une union économique entre les trois pays intéressés. Cependant, il est éminemment utile de posséder, à côté d'une union douanière, une unification des droits d'accise; ceci afin de faciliter l'échange des produits entre les trois pays. Le même argument sera valable pour unifier ultérieurement les taxes de transmission. Ces unifications au triple point de vue du régime douanier, régime d'accise et régime des taxes de transmission, permettraient la libre circulation des produits et la suppression des barrières frontalières.

M. le Ministre a rappelé que la Convention touche de nombreux produits: le café, le benzol, l'acide acétique et les vinaigres, la margarine et d'autres graisses préparées, les allumettes et les appareils d'allumage, les glucoses et les maltoses, les eaux minérales et les limonades, l'accise sur les abatages de bétail, le sel, le méthylène et l'alcool méthylique, le papier à cigarettes, les alcools, la bière, les boissons fermentées de fruits et boissons fermentées mousseuses, le sucre, les huiles minérales, enfin les ouvrages de platine, d'or et d'argent.

Pour plusieurs produits, des mesures d'exécution ont été prises déjà et les modifications d'accises prévues à la convention sont déjà exécutées, par décisions fractionnées du pouvoir législatif.

Il reste en suspens le régime fiscal des alcools, des bières, des eaux minérales, des sucres, des tabacs et la suppression du droit d'accise sur certaines marchandises. Les modifications du régime fiscal des produits énumérés ci-dessus feront l'objet du second projet de loi soumis à vos délibérations.

M. le Ministre souligne combien l'élaboration de cette convention a été laborieuse et difficile; des divergences de conceptions et d'intérêt se sont manifestées entre les trois pays. A plusieurs reprises des compromis se sont imposés. Le droit d'accise sur l'essence était moins élevé en Hollande, le sucre payait sept fois plus de droit d'accise en Hollande qu'en Belgique, de même la bière payait plus de droit en Hollande, l'alcool par contre était plus taxé en Belgique, les eaux minérales n'étaient pas imposées en Hollande. Le problème posé était complexe. Il fallut réaliser des concessions réciproques.

La résultante de ces compromis est enregistrée dans la convention en discussion: augmentation en Hollande de l'accise sur les alcools, réduction dans ce même pays du droit de consommation des bières.

Pour obtenir ces résultats beaucoup de difficultés ont dû être surmontées et persisteront lors de l'exécution.

Van Belgische zijde klaagt men erover dat de Nederlandse Drankwet en het Nederlands dirigisme de handel van Belgische bieren in Nederland belemmeren, terwijl de Nederlandse brouwerijen geen hinder ondervinden in België.

Daar het regime van de tabak in België dringend moet gewijzigd worden en wegens de moeilijkheden waarop de toepassing van het nieuwe accijnsregime op alcohol en bier stuit, heeft de Minister het initiatief genomen aan zijn collega's, de Ministers van Financiën van Nederland en van het Groothertogdom Luxemburg voor te stellen dat de vermelde overeenkomst op verschillende data zou in werking treden. Aldus zou de wijziging van het regime van de tabak in April 1951 van kracht worden terwijl de wijziging van het accijnsregime van het bier, de alcohol en van het mineraalwater niet zou toegepast worden vóór 1 Januari 1953. De Ministers van Financiën van Nederland en het Groothertogdom Luxemburg hebben hun instemming betuigd met dit voorstel. De Minister van Nederland heeft namelijk de volgende verklaring afgelegd voor de Nederlandse Kamer der Volksvertegenwoordigers: « Onder die omstandigheden zijn de Regeringen het er na onderling overleg over eens geworden, dat het de voorkeur verdient de in het verdrag vervatte wijzigingen van gedistilleerdaccijns, de bieraccijns en de accijns op mineraalwater en limonade-gazeuse bij aanvaarding door de Volksvertegenwoordigingen niet vóór 1 Januari 1953 in werking te doen treden. Hoewel de Regeringen dit uitstel betreuren, is daaraan toch het voordeel verbonden, dat het bedrijfsleven — en voor zoveel nodig ook de belastingadministratie — in de gelegenheid zal zijn zich beter op de wijzigingen voor te bereiden. »

De Minister drong aan opdat de Commissie van Financiën en de Senaat de voorgestelde overeenkomst zouden goedkeuren.

Een soortgelijke overeenkomst werd reeds op 16 December 1948 te 's-Gravenhage ondertekend. Zij werd aan de Kamer der Volksvertegenwoordigers voorgelegd bij een wetsontwerp dd. 16 Februari 1949. Het ontwerp werd besproken in de schoot van de Commissie van Financiën van de Kamer der Volksvertegenwoordigers. Vermelde Commissie heeft hierover verslag uitgebracht maar, na een korte bespreking in de openbare zitting, werd het onderzoek van het ontwerp geschorst. Nadien werden nieuwe onderhandelingen aangeknoopt door de drie Regeringen. Enkele gedeeltelijke verwezenlijkingen zijn tot stand gekomen. Ten slotte werd een nieuwe overeenkomst ondertekend op 17 Februari 1950. Het is deze overeenkomst die thans in de Commissie ter bespreking ligt.

De Minister beveelt de goedkeuring ervan aan. Het parlement mag die overeenkomst niet wijzigen; zij moet in haar geheel goedgekeurd of verworpen worden. De verwerping ervan zou echter een ongunstige stemming teweeg brengen daar waar een atmosfeer van wederzijds begrip tussen de drie Benelux-landen noodzakelijk is.

En Belgique on souligne que pour la vente des bières belges en Hollande, la Drankwet et le dirigisme néerlandais rendent difficile la distribution de la bière belge en Hollande tandis que les brasseurs néerlandais peuvent librement commercer en Belgique.

M. le Ministre déclare qu'en considération de l'urgence de voir appliquer en Belgique la modification du régime des tabacs et des difficultés que soulève l'application du nouveau régime d'accise pour l'alcool et les bières, il a pris l'initiative de proposer à ses collègues, les Ministres des Finances de Hollande et du Grand-Duché de Luxembourg, d'exécuter la convention susdite à des dates différentes. C'est ainsi que la modification du régime des tabacs serait exécutable en avril 1951 tandis que la modification du régime d'accise des bières, alcools et des eaux minérales ne serait pas réalisée avant le 1er janvier 1953. Les Ministres des Finances de la Hollande et du Grand-Duché de Luxembourg ont marqué leur accord sur ce point. Le Ministre néerlandais a déclaré notamment aux membres de la Chambre des Représentants de Hollande ce qui suit: « Dans ces conditions, les Gouvernements se sont déclarés d'accord, après échange de vues, pour admettre qu'il est préférable de ne pas appliquer les modifications des droits d'accise sur les alcools, les bières, les eaux minérales et les limonades-gazeuses, avant le 1er janvier 1953, en cas d'approbation par les parlements. Quoique les Gouvernements regrettent ce retard, il faut reconnaître qu'il présente l'avantage de permettre à l'industrie et au commerce — et pour autant que de besoin à l'administration des contributions — de mieux se préparer à la situation qui sera créée par les modifications susvisées. »

Le Ministre insista vivement pour que la Commission des Finances et le Sénat adoptent la Convention en discussion.

Une Convention analogue avait déjà été signée à La Haye le 16 décembre 1948. Elle fut soumise à la Chambre des Représentants par un projet de loi en date du 16 février 1949. Ce projet fut soumis à une discussion à la Commission des Finances de la Chambre des Représentants. Elle fut rapportée mais après une courte discussion en séance publique l'examen en fut ajourné. Les discussions furent reprises entre les instances compétentes par les trois gouvernements. Quelques réalisations fractionnées furent exécutées. Enfin une nouvelle Convention fut signée le 17 février 1950. C'est celle qui est soumise aux délibérations de la Commission.

Son adoption se recommande. Le parlement ne peut y apporter de modifications; il doit ou l'approuver ou la rejeter en bloc. Le rejet rendrait défavorable le climat qui doit être tout de compréhension réciproque entre les trois partenaires de Benelux.

Die beschouwingen van de heer Minister hebben aanleiding gegeven tot bespreking waarin verschillende tegenstrijdige meningen tot uiting zijn gekomen.

Sommige leden deden opmerken dat de onderhavige overeenkomst de soevereiniteit aantast van de betrokken landen. Het parlement kan nog alleen « ja » of « neen » zeggen terwijl gans het accijnsregime, dat een belangrijk deel is van de fiscaliteit in België, een grondige wijziging zou kunnen ondergaan hebben. Morgen zou het parlement zich kunnen geplaagd zien voor een grondige wijziging van het regime der overdrachtstaxe, zonder dat het vooraf enig advies zou kunnen geven hebben aangaande de wenselijkheid van die wijzigingen. Er werd in de Commissie gezegd dat er mistevredenheid bestaat in België over de wijzigingen van de accijns op het bier en in Holland over de wijzigingen van de accijns op de alcohol. Waarom zou er dan, in de overeenkomst, geen scheiding kunnen worden voorzien tussen enerzijds het regime van de tabak en van het suiker en anderzijds het accijnsregime van het bier, de alcohol en mineraalwater. Bedoelde leden dringen aan opdat de voorgestelde splitsing door de Minister van Financiën zou aanvaard worden. De heer Minister heeft reeds voorgesteld en verkregen dat het regime van de laatstgenoemde producten niet zou gewijzigd worden vóór 1 Januari 1953. Waarom dan, zeggen deze leden, thans een vaste beslissing nemen aangaande een regeling die maar eerst binnen twee jaren zal van kracht worden ?

Een lid is van mening dat de door sommigen aangehaalde reden van het belang van de eenmaking van de accijnsrechten voor het verwezenlijken van de economische unie, noch afdoende noch van actuele aard is. Hij somt dan een hele reeks voorwaarden op, die, naar zijn mening, moeten vervuld zijn vooraleer kan gedacht worden op een werkelijke economische unie. Wanneer men spreekt van unificatie, dat men dan denke aan de eenmaking van de politiek in de drie landen (dirigisme bij het ene land, economisch liberalisme bij het andere land), op het monetair evenwicht in elk der drie landen, op de unificatie van prijzen en lonen, op de eenmaking van de sociale politiek en van de levensstandaard in elk der betrokken landen. Ongetwijfeld is het wenselijk de accijnsrechten te unificeren bij het verwezenlijken van een economische unie, doch de Belgische-Luxemburgse unie is er een bewijs van dat een economische unie ook mogelijk is zonder unificatie van de accijnsrechten en van de overdrachtstaxe.

Wat betreft het afschaffen van de grensstrook die zou mogelijk gemaakt worden door het verwezenlijken van een tolunie en van de unificatie van de accijnsrechten en van de overdrachtstaxes, dient erop gewezen dat die grensstrook toch zal moeten behouden worden voor het verzamelen van statistische gegevens.

Hetzelfde lid voegt eraan toe dat een voorafgaandelijke en essentiële voorwaarde moet vervuld worden vooraleer de economische unie kan tot stand komen, nl. de overeenstemming tussen Nederland en België

Ces considérations développées par Monsieur le Ministre ont provoqué des avis divergents de plusieurs membres de votre Commission.

Certains membres firent valoir que la Convention en discussion empiète sur la souveraineté des pays intéressés. Le parlement ne peut plus se prononcer que par un « oui » ou un « non » alors que tout le régime des accises, partie importante de la fiscalité belge pourrait avoir à se modifier. Demain peut-être le parlement se trouvera-t-il devant une modification profonde du régime des taxes de transmission sans avoir pu, au préalable, émettre un avis sur l'opportunité d'une modification. Il a été déclaré, en Commission, que des mécontentements existent sur la modification du régime d'accise des bières en Belgique et des alcools en Hollande. Pourquoi ne pas disjoindre, dans la Convention, ce qui se rapporte au tabac et au sucre de ce qui concerne le régime d'accise des bières, de l'alcool et des eaux minérales.

Ces membres insistent pour que cette disjonction soit adoptée par le Ministre des Finances. Celui-ci a déjà proposé et obtenu que le régime des derniers produits ne soit pas modifié avant le 1er janvier 1953. Pourquoi, disent ces membres, convenir ferme maintenant sur une réalisation qu'on postpose pendant près de deux ans ?

Un membre estime que l'argument avancé par certains selon lequel l'unification des droits d'accise est importante pour réaliser l'union économique n'est guère pertinent ni d'actualité. Il énumère une série de conditions préalables qui devront être réalisées avant de pouvoir songer à une union économique effective. En fait d'unification, il faudrait songer à l'unification des politiques dans les trois pays : dirigisme chez les uns, libéralisme économique chez les autres, à l'équilibre monétaire chez tous, à l'unification des prix et salaires, à l'unification des politiques sociales et du standing de vie. Sans doute l'unification des droits d'accise est favorable dans la réalisation d'une union économique mais celle-ci peut exister, comme celle de l'Union belgo-luxembourgeoise le prouve, sans que l'unification des droits d'accise et des taxes de transmission soit réalisée.

Pour ce qui concerne le cordon frontière qui pourrait être supprimé par l'union douanière et l'unification des droits d'accise et des taxes de transmission, ce cordon devra encore être maintenu pour des questions de statistiques.

Ce membre ajoute qu'une condition préalable et essentielle à l'union économique est l'accord entre la Belgique et la Hollande sur la question des voies d'eau. Cette question, à son avis, est

inzake het vraagstuk van de waterwegen. Dit vraagstuk is, naar zijn mening, van overwegend belang en ondersteunt een voorafgaandelijke en formele overeenstemming. Bij wijze van besluit dringt dit lid aan opdat de voorgestelde splitsing zou worden aanvaard.

Een senator vestigt de aandacht van de Commissie op de nadelige gevolgen die de verlaging van de accijsrechten op de alcohol zal medebrengen, nl. de uitbreiding van de drankzucht. Hij is van oordeel dat de Belgische brouwerij het slachtoffer zal zijn van de wijzigingen van de accijsrechten op het bier. Hij weidt dan uit over de bezwaren die de Belgische brouwerijen hebben doen gelden tegen de bepalingen van de onderhavige overeenkomst inzake het accijsregime van het bier. Die bezwaren werden breedvoerig weergegeven door de verslaggever van de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Dit lid van de Senaat onderstreept het belang van de plaats die de brouwerij inneemt in 's lands economie. Die nijverheid is een belangrijk afzetgebied voor de landbouw. In Holland betekent de brouwerij slechts 1/9^e van het belang dat de Belgische brouwerij in ons land vertegenwoordigt. De Belgische brouwerij maakt thans een ernstige crisisperiode door. Vooral de kleine brouwerijen zijn zwaar getroffen. Het is nodig, zegt hij, sommige tegemoetkomingen toe te staan aan de kleine brouwerijbedrijven. Naast andere maatregelen, zou de verlaging van de overdrachtstaxe op het tafelbier een gunstige invloed kunnen hebben.

Een ander lid trekt de aandacht van de Regering op het feit dat er geen spraak kan van zijn het Parlement voor een voldongen feit te plaatsen. Overeenkomsten in de aard van deze die thans wordt besproken betekenen, in een zekere zin, een « voldongen feit ». Vooraleer overeenkomsten te verwezenlijken waarin principeskwesties of voor 's lands economie belangrijke vraagstukken worden aangeraakt, dienen de betrokken kringen en ook het Parlement op de hoogte gesteld. Aldus zou men mistevredenheid en het verwerpen van de overeenkomst vermijden.

In antwoord op die scherpe critieken en opmerkingen, doet de h. Minister opmerken dat artikel 22 van de Overeenkomst aan allen moet voldoening geven. Dit artikel luidt als volgt: « De in onderhavige Overeenkomst voorziene maatregelen zullen van kracht worden op de data die eenparig zullen worden vastgesteld ».

Hij herinnert eraan in welke voorwaarden de hiervoren bedoelde overeenstemming tussen de drie Ministers van Financiën werd bereikt. Hij is van oordeel dat de voorziene termijnen het moeten mogelijk maken van deze overeenkomst alles te verwezenlijken wat elkeen goedkeurt en tevens bedenktijd verlenen om alle nuttige suggesties te kunnen doen die wenselijk zouden blijken vóór 1 Januari 1953.

Een lid dringt aan opdat voortaan de Commissie van Financiën op de hoogte zou worden gehouden van de toekomstige soortgelijke onderhandelingen

essentielle et implique un accord formel et préalable. En conclusion ce membre insiste vivement pour que la disjonction proposée ci-dessus soit réalisée.

Un sénateur appelle l'attention de la Commission sur les suites défavorables qui doivent résulter de la réduction des droits d'accise sur les alcools : extension de l'alcoolisme. Il estime que la brasserie belge sera la victime de la modification des droits d'accise sur les bières. Il développe longuement les arguments pertinents que la brasserie belge a formulé contre le chapitre de la convention en discussion qui traite du régime d'accise des bières. Ces arguments ont été reproduits amplement par le rapporteur de la Chambre des Représentants.

Ce membre du Sénat souligne le rôle important de la brasserie dans l'économie de la Belgique. Cette industrie est un débouché important pour l'agriculture nationale. En Hollande par contre la brasserie ne représente que 1/9me de l'importance de la même industrie en Belgique. La brasserie belge traverse une période de crise grave. Les petites brasseries surtout sont sérieusement atteintes. Il importe, dit-il, de donner certaines satisfactions à la petite brasserie. La réduction de la taxe de transmission pour les bières de ménage pourrait entr'autres mesures, agir favorablement.

Un membre attire l'attention du Gouvernement sur l'opportunité d'éviter de placer le Parlement devant des faits accomplis. Des conventions comme celle discutée en ce moment constituent en quelque sorte « des faits accomplis ». Il conviendrait qu'avant de réaliser des conventions portant sur des questions de principe et des faits importants pour l'économie du pays, les cercles intéressés et même le parlement soient avertis. On pourrait ainsi éviter du mécontentement et des désapprobations justifiées.

A ces sévères considérations et critiques, le Ministre répliqua que l'article 22 de la Convention doit donner satisfaction à tous. Il est libellé : « les mesures faisant l'objet de la présente Convention entreront en vigueur aux dates qui seront fixées de commun accord ».

Il rappelle comment un accord a été réalisé entre les trois Ministres des Finances, accord rappelé plus haut. Il pense que les délais prévus doivent permettre de réaliser de cette convention ce que tout le monde approuve et de réfléchir à des suggestions qui pourraient se justifier avant le 1er janvier 1953.

Un membre insiste pour qu'à l'avenir la Commission des Finances soit tenue au courant de négociations ultérieures et semblables entre les trois

tussen de drie Beneluxlanden, vooral wanneer het gaat om onderhandelingen die betrekking hebben op het Beneluxvraagstuk van de waterwegen.

Ten slotte doet een lid opmerken dat de overeenkomst werd ondertekend in Februari 1950, aan de goedkeuring van de Kamer der Volksvertegenwoordigers werd onderworpen op 11 October 1950 en amper sinds enkele dagen aan de Senaat is voorgelegd.

Een lid, dat namens zijn groep spreekt, drukt er zijn spijt over uit dat de Commissie de voorgestelde splitsing niet schijnt te zullen aanvaarden. Hij zou gewenst hebben dat de wijziging van de accijns op de tabak zou worden verwezenlijkt, doch de schikkingen aangaande het verbruik van suiker en bier meent hij niet te kunnen goedkeuren. Hij zal zich dan ook bij de stemming onthouden.

Een ander lid, dat eveneens namens zijn groep spreekt, verklaart dat hij, in principe, voorstander is van internationale overeenkomsten zoals deze van Benelux, maar dat hij zijn goedkeuring niet kan hechten aan de onderhavige Overeenkomst. De onderhandelingen die tot de overeenkomst hebben geleid, werden gevoerd door een Regering waarvan hij zijn vertrouwen niet kan schenken. Om deze reden zal zijn groep zich onthouden bij de stemming.

De overeenkomst werd ter stemming gelegd en bekwam :

- 9 ja-stemmen;
- 1 neen-stem;
- 5 onthoudingen.

In de Commissie van Financiën van de Kamer der Volksvertegenwoordigers werd de overeenkomst goedgekeurd met 12 tegen 5 stemmen bij 2 onthoudingen. In de openbare zitting van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, waar aan het ontwerp slechts een betrekkelijk korte bespreking werd gewijd, werd het ontwerp op 1 Februari 1951 goedgekeurd met 103 tegen 84 stemmen bij 2 onthoudingen.

Uw Commissie stelt U voor het wetsontwerp, dat het voorwerp uitmaakt van onderhavig verslag, goed te keuren.

2° Het wetsontwerp inzake accijnzen.

Het onderzoek van dit wetsontwerp dat slechts de uitvoering voorziet, in ons land, van sommige in de Overeenkomst vervatte bepalingen, heeft geen aanleiding gegeven tot een algemene bespreking. De Commissie is dan ook onmiddellijk overgegaan tot de bespreking van de artikelen.

De artikelen van de hoofdstukken I, II, III, IV, V en VI hebben geen aanleiding gegeven tot opmerkingen. Zij hebben betrekking op bepalingen die vervat zijn in de Overeenkomst.

Het hoofdstuk VII behelst bepalingen die niet contractueel zijn.

partners de Benelux, surtout quand il est question des négociations au sujet du problème benelux des voies d'eau.

Enfin un membre souligne que la Convention discutée a été signée en février 1950, soumise à la ratification de la Chambre des Représentants le 11 octobre 1950 et soumise au Sénat il y a quelques jours à peine.

Un membre, parlant au nom de son groupe, regrette que la disjonction ne semble pas devoir être adoptée par la Commission. Il aurait désiré voir aboutir la modification relative aux droits d'accise sur les tabacs tandis que les dispositions relatives à la consommation du sucre et des bières ne peuvent rallier son adhésion. Il s'abstiendra au vote.

Un autre membre, parlant également au nom, de son groupe, déclare qu'il est en principe favorable à des conventions internationales semblables à Benelux. Cependant il ne peut se prononcer en faveur de la ratification de la Convention en discussion. Les négociations qui ont abouti à ce qui se trouve enregistré dans la Convention ont été menées par un gouvernement en qui il ne peut marquer sa confiance. Pour ces motifs, son groupe s'abstiendra au vote.

La Convention soumise au vote a recueilli :

- 9 votes favorables;
- 1 vote défavorable;
- 5 votes d'abstention.

A la Commission des Finances, de la Chambre des Représentants, la Convention a été adoptée par 12 voix contre 5 et 2 abstentions tandis qu'en séance publique, après avoir donné lieu à une discussion relativement brève, elle fut votée le 1er février 1951 par 103 voix contre 84 et 2 abstentions.

Votre Commission vous propose l'adoption du projet de loi, objet de ce rapport.

2° Projet de loi concernant les accises.

L'examen de ce projet, qui n'est que la mise en exécution en Belgique de certaines dispositions retenues dans la Convention, n'a pas donné lieu à une discussion générale. La Commission des Finances est passée immédiatement à la discussion des articles.

Les articles des chapitres I, II, III, IV, V et VI n'ont provoqué aucune observation. Ils se rapportent à des dispositions reprises à la Convention.

Le chapitre VII contient des dispositions non contractuelles.

Een lid is van oordeel dat artikel 39 een te verstrekkende macht verleent aan de Koning en aan de Minister van Financiën. De Grondwet bepaalt dat het invoeren van belastingen en taxes uitsluitend in de bevoegdheid valt van de wetgevende macht. Wanneer toegelaten wordt dat rechten bij voorbaat worden gestort nog vooraleer zij door het Parlement zijn gestemd, dan dwingt men in feite een beslissing af van het Parlement.

De Minister antwoordt hierop dat, indien deze bepalingen niet worden behouden, de vrije teugel zou worden gelaten aan allerhande speculaties en dat aldus grote schade zou kunnen berokkend worden aan 's lands economie. Die bepaling heeft reeds haar deugdelijkheid bewezen in het verleden. Het principe van de Grondwet wordt niet aangetast daar de stortingen slechts ten voorlopigen titel gedaan worden.

Uit de aard van de bepalingen van artikel 39 blijkt dat de initiatieven die door de uitvoerende macht, krachtens dit artikel, worden genomen, steeds bij hoogdringendheid aan de goedkeuring van het Parlement moeten onderworpen worden.

Het ontwerp wordt ter stemming gelegd en wordt goedgekeurd met 10 stemmen tegen 1 stem bij 3 onthoudingen, wat betekent dat Uw Commissie de goedkeuring van het wetsontwerp voorstelt.

Dit wetsontwerp werd door de Commissie van Financiën van de Kamer van Volksvertegenwoordigers goedgekeurd met 8 tegen 3 stemmen bij 1 onthouding. Het werd in de openbare zitting van de Kamer der Volksvertegenwoordigers op 1 Februari 1951 goedgekeurd met 102 tegen 84 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het verslag over de beide wetsontwerpen die aan uw Commissie waren voorgelegd, werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
G. MULLIE.

De Voorzitter,
CYR. VAN OVERBERGH.

Un membre trouve que l'article 39 donne au Roi et au Ministre des Finances des pouvoirs excessifs. La Constitution réserve au pouvoir législatif l'établissement d'impôts et de taxes. En permettant de faire verser par anticipation des droits qui n'ont pas encore été votés, on force, en fait, la main au Parlement.

Le Ministre répond que si cette disposition n'était pas maintenue, on ouvrirait la voie aux spéculations et qu'on pourrait nuire à l'économie du pays. La disposition a fait ses preuves dans le passé. Le fait que le versement est provisoire sauvegarde le principe constitutionnel.

La disposition contenue dans l'article 39 implique que les initiatives prises par le pouvoir exécutif en vertu de cet article devraient toujours être soumises d'urgence à la ratification du Parlement.

Mis aux voix, le projet de loi en discussion a été adopté par 10 voix contre 1 et 3 abstentions, ce qui signifie que votre Commission vous propose l'adoption du projet de loi.

Celui-ci a été adopté par la Commission de la Chambre des Représentants par 8 voix contre 3 et une abstention. En séance publique de la Chambre des Représentants, le projet de loi a été adopté le 1er février 1951 par 102 voix contre 84 et 3 abstentions.

Le rapport sur les deux projets de loi examinés par votre Commission a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
G. MULLIE.

Le Président,
CYR. VAN OVERBERGH.